

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023.

«Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

*Βαρθολομαίου και Βαρνάβα των αποστόλων,
Παναγίας «'Αξιον εστίν», Λουκά του ιατρού
αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως.*

έτος 16^ο Τεύχος 705

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Αγίων Πάντων)

Αποστολικό ανάγνωσμα (Εβρ.11,33-12,2) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«οί δια πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας ,
ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών, έ-
φραξαν στόματα λεόντων» (Εβρ.11,33).

Οι Άγιοι Πατέρες μας τοποθέτησαν στο λει-
τουργικό μας έτος τη γιορτή των Αγίων Πάντων
μετά την Πεντηκοστή και του Αγίου Πνεύματος.
Αυτό έγινε γιατί υπάρχει οργανική σχέση μεταξύ
τους. Οι Άγιοι γενικά είναι καρπός της επιδημίας
του Αγίου Πνεύματος. Ο ουράνιος Λόγος σπάρθηκε
μόνο στην **αγαθή γη**, μπόρεσε να φυτρώσει και να
βλαστήσει. Η « **αγαθή γη**»(Λουκ.8,8) είναι καθαρι-

σμένη από τα πάθη και καλλιεργημένη από τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος,
καρδιά των Αγίων.

Σήμερα γίνεται μια ανεξέλεγκτη χρήση του ονόματος **χριστιανός**, απο-
τέλεσμα μακροχρόνιας αλλοίωσης των κριτηρίων γίνεται όλο πιο πολύ
δυσδιάκριτη η ουσία και η σημασία των Αγίων στη ζωή της Εκκλησίας. Πολ-
λοί χριστιανοί νοούν ως Αγίους τους **ηθικούς** και **καλούς** ανθρώπους!

Βέβαια οι Άγιοι και ήθος ακέραιο έχουν και καλοί είναι. Δεν είναι μόνο αυτό, γιατί είναι κάτι πολύ περισσότερο, ευρύτερο και βαθύτερο. Είναι οι φίλοι του Θεού, οι γνήσιοι και αυθεντικοί χριστιανοί, αυτοί που μόνοι στην κυριολεξία δικαιούνται να ονομάζονται χριστιανοί. Είναι **«οι του Χριστού, που εσταύρωσαν την σάρκα συν τοις παθήμασι και ταις επιθυμίαις»**(Γαλ.5,25). Μόνο οι Άγιοι, οι φωτισμένοι και δοξασμένοι, είναι πραγματικά μέλη του Σώματος του Χριστού.

Άγιοι! Οι καταξιωμένοι της ζωής, αφού με την αγιότητά τους, έλαβαν την τιμητικότερη θέση. Δε διορίστηκαν σε κάποια θέση προσωρινή στη γη. Τοποθετήθηκαν στο ουράνιο βασίλειο, στην αμετάθετη δόξα. Άγιοι! Οι πετυχημένοι της ζωής. Έδωσαν εξετάσεις στην επίγεια πορεία και αρίστευσαν. Τους φωτογραφίζει ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή περικοπή, περικοπή από την προς Εβραίους επιστολής. Στους ολυμπιακούς αγώνες θαυμάζουμε τους πρωταθλητές, που ύστερα από σκληρή άσκηση και προπόνηση σπάνε τα ρεκόρ. Ο Απόστολος Παύλος, ας μου επιτραπεί η έκφραση, σαν αθλητικογράφος του ουρανού, καταγράφει τις επιτυχίες των Αγίων, που δεν είναι τίποτα άλλο, παρά αγωνιστές, μαχητές, αθλητές.

Οι Άγιοι δε γεννήθηκαν άγιοι. Έγιναν άγιοι με τη Χάρη του Θεού και με τον προσωπικό τους πνευματικό αγώνα **«κατηγωνίσαντο βασιλείας»** (Εβρ.11,33). Ο Παύλος τους παρουσιάζει με τη σειρά των αγωνισμάτων τους. Και τα αγωνίσματα είναι: Εκείνοι που παλεύουν με τα θηρία και τα νικάνε **«έφραξαν στόματα λεόντων»** (Εβρ.11,33). Εκείνοι που παλεύουν με το φρικαλέο μέτωπο της φωτιάς και όμως δεν καίγονται **«έσβεσαν δύναμιν πυρός»** (Εβρ.11,34). Εκείνοι που μάχονται με χιλιάδες αντιπάλους, με υπερβολικά ανώτερες δυνάμεις, και όμως μένουν αήττητοι: **«εγεννήθησαν ισχυροί εν πολέμω»** (Εβρ.11,34). Εκείνοι που δίνουν τη μάχη της αλήθειας και δε λυγίζουν, ακόμη κι όταν τους μαστιγώνουν ή τους λιθοβολούν ή τους πριονίζουν: **«Μαστίγων πείραν έλαβον, έτι δε δεσμών και φυλακής. Ελιθάσθησαν, επρίσθησαν, επειράσθησαν, εν φόνω μαχαίρας απέθανον»** (Εβρ.11,36-37). Εκείνοι που παλεύουν με το χειρότερο θηρίο, με την αμαρτία, με τη σάρκα, με την ύλη και βγαίνουν νικητές **«περιήλθον εν μηλωταίς, εν αιγείοις δέρμασιν, υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοχούμενοι»** (Εβρ.11,37).

Επομένως, αγαπητοί μου αδελφοί, δεν είναι κάποια αφηρημένη και γενική έννοια ο Άγιος. Είναι το συγκεκριμένο πρόσωπο. Ο Παύλος δε βλέπει απρόσωπα αθλήματα, βλέπει κάποιους συγκεκριμένους αθλητές. Το Δαβίδ που αγωνίστηκε και νίκησε το Γολιάθ. Το Δανιήλ, που κατά υπερφυσικό τρόπο κράτησε κλειστά τα στόματα των πεινασμένων λιονταριών. Τους τρεις Παίδες, που ρίχτηκαν στο καμίνι της Βαβυλώνας κι όμως μετέτρεψαν τη φωτιά σε δροσιά. Τον πρωτομάρτυρα Στέφανο, που δέχτηκε τον άγριο λιθοβολισμό και ξεπέρασε την ανθρώπινη δυνατότητα, συγχωρώντας τους δήμιους του. Και το υπεράνθρωπο αυτό άθλημα συνεχίζεται ανά τους αιώνες. Οι Άγιοι και σήμερα υπάρχουν. Υπάρχουν λίγοι ή πολλοί, ο Κύριος γνωρίζει πως και σήμερα υπάρχουν οι γενναίοι Άγιοι. Είναι πολλοί οι σύγχρονοι άγιοι. Είναι ο ξεριζωμένος και διωγμένος. Είναι ο σύγχρονος μάρτυρας. Είναι ο σύγχρονος ομολογητής, είναι ο σύγχρονος ασκητής. Οι Άγιοι είναι δυνατοί. Η δύναμή τους δεν είναι δική τους. Είναι προσφορά άλλου. Εκείνοι απλά την αποδέχτηκαν και την καλλιέργησαν. Το όνομά της είναι **Πίστη**. **«Δια πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ειργάσαντο δικαιοσύνην, επέτυχον επαγγελιών»** (Εβρ.11,33). Μια διευκρίνηση, αγαπητοί μου, το κεφάλαιο 11 της προς Εβραίους επιστολής έχει ονομαστεί **«Υμνος της πίστεως»**. Η πίστη είναι η λογική της νέας δύναμης, που ονομάζεται Παντοδυναμία και Αγαθότητα του Θεού.

Όταν μιλάμε για πίστη εννοούμε τη συγκεκριμένη πίστη στο συγκεκριμένο Θεό, στον εναθρωπήσαντα Θεό Λόγο, στον Ιησού Χριστό. Την ακράδαντη πίστη, που φράσσει το δρόμο στην αμφιβολία και στις αγωνίες. Την πίστη, που βλέπει τα **«μη βλεπόμενα»** (Εβρ.11,1). Ξεκινά από τη γη και καταλήγει στον ουρανό. Την πίστη, που προβλέπει στο Θεό. Οι Άγιοι αγωνίζονται **«αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν»** (Εβρ.12,2). Στο Θεό Ιησού προσβλέπει, απ' αυτόν εξαρτάται. Την πίστη που προβλέπει. Η δική μας πίστη στο Θεό, αποκαλύπτει την πιστότητα του Θεού για μάς. Είναι πιστός ο Θεός, δηλαδή αξιόπιστος, ό,τι έχει ετοιμάσει η αγάπη Του θα προσφερθεί στον άνθρωπο. Ό,τι έχει προβλέψει η αγαθότητά Του, θα εκπληρωθεί. Αρκεί η δική Του αξιοπιστία να βρει ανταπόκριση στη δική μας πίστη και εμπιστοσύνη σε Εκείνον. Η πίστη του Θεού προβλέπει τη σωτηρία μας και τη δόξα μας: **«Του Θεού περί ημών κρείττον**

τι προβλεψαμένου, ίνα μη χωρίς ημών τελειωθώσιν» (Εβρ.11,40). Την πίστη τέλος, που αποβλέπει. Δυο είναι οι στόχοι της. Ο ένας είναι τωρινός, είναι η αγάπη. Γι' αυτό υπάρχει η πίστη στη ζωή αυτή, για την αγάπη. Είναι το δέντρο που αποδίδει τους καρπούς της αγάπης, των αγαθών έργων. Ο άλλος στόχος είναι μελλοντικός. Είναι η ελπίδα: «**Εστι δε πίστις ελπιζομένων υπόστασις**» (Εβρ.11,1). Με την πίστη βλέπουμε την ελπίδα. Βλέπουμε ως παρόντα τα μέλλοντα. Βλέπουμε τα ελπιζόμενα και προσδοκώμενα ως γεγονότα. Με την πίστη ο άνθρωπος πατά στη γη, αλλά πετά στον ουρανό. Περπατά με το βλέμμα ψηλά «**Δια πίστεως περιπατούμεν, ου δια είδους**» (Β' Κορρ.5,7).

Μακρηγόρησα σχετικά με την πίστη, όπως τη βλέπει το βλέμμα του Παύλου και ας επανέλθουμε στους Αγίους Πάντες, που τιμούμε σήμερα. Μόνο οι Άγιοι οι φωτισμένοι, είναι πραγματικά μέλη του Σώματος του Χριστού. Αυτή είναι η βεβαιότητα της Ορθοδοξίας, που τεκμηριώνεται αμετάκλητα με την παρουσία Αγίων Λειψάνων στον κόσμο μας και μάλιστα στα άφθαρτα, που ευωδιάζουν, όπως π.χ. ο Άγιος Σπυρίδων. Ο Θεός μας αποκαλύπτει μέσω των λειψάνων την πραγματικότητα της θέωσης και συνάμα την ουσία της αγιότητας, που δεν είναι ηθικό κατόρθωμα, αλλά αγιασμός δια του Αγίου Πνεύματος, που επιτυγχάνονται με την άσκηση της πίστης στο νικητή του θανάτου Χριστό. Την πιστότητα στο λόγο Του και την τέλεια αποδοχή του τρόπου σωτηρίας, που Εκείνος έφερε με τη σάρκωσή Του στον κόσμο. Ο Ναός μας έχει τη μεγάλη ευλογία να κατέχει πλήθος ιερών Λειψάνων αγίων και μαρτύρων της πίστης μας. Η ζωή του κάθε Αγίου είναι η ζωή του Χριστού μας, που παρατείνεται αενάως μέσα στην ιστορία. Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να μεταμορφώσει τη δική μας ζωή σε δική Του. Στη θεανθρώπινη ζωή του Σωτήρα Χριστού μετέχουν όλοι οι Άγιοι, όλων των αιώνων και γι' αυτό είναι οι μόνοι, που με τη Χάρη του Θεού φέρουν άξια το όνομα **χριστιανός** και δεν το προδίδουν. Οι Άγιοι γίνονται δείκτες πορείας προς το Χριστό, την αγιότητα. Μας κρατούν στην εν Χριστώ ενότητα και μας δείχνουν το δρόμο που οδηγεί στην πραγματική ενότητα τους πιστούς κάθε εποχής. **ΑΜΗΝ.**